

jeg skal derfor tage Sagen under nærmere Overveielse.

Johansen: Jeg kan ikke undlade ved denne Leilighed at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af den foreliggende Forespørgsel. Det har nemlig oftere været — jeg kan gjerne sige — paalagt mig at stille en Forespørgsel til Kultusministeren i samme Retning som den nærværende, idet jeg nemlig er fra en Egn, hvor der er mange Præstekald, som have Annexer. Det er nemlig især Beboerne i disse Annexfogne, der beklage sig over, at Konfirmationsforberedelsen foregaaer hele Aaret rundt, thi de have undertiden en Miiil, ja endog over en Miiil at passere for at komme til Præsten, og om Vinteren er det jo, som Alle bekjendt, meget vanskeligt at passere lange Veie, især i Sne og Slud. Det var derfor ønskeligt, om der kunde blive taget den Bestemmelse, at Børnene i saadanne Annexfogne kunde blive frie for at vandre disse besværlige Veie, navnlig om Vinteren. Den høitærede Kultusminister antydede jo ogsaa, at naar Præsterne vilde indskrænke Forberedelsestiden for de Børn, der skulle konfirmeres om Efteraaret, til et halvt Aar, istedetfor at det nu er et heelt Aar, saa kunde det indrettes saaledes, at Børnene gik til Præsten flere Gange om Ugen, end det nu er sædvanligt. Naar en saadan Bestemmelse blev tagen, troer jeg, man kunde være veltillfreds, thi den væsentligste Anke mod denne Gaaen til Præsten om Vinteren er jo den, at Veiene som oftest ere ufremkommelige, saa at det er meget besværligt for de Børn, der hoo langveis borte, at komme til Præsten. Jeg vil derfor meget bede den høitærede Kultusminister, om han ikke ligefrem vilde paalægge de Præster, der have Annexfogne, at de skulle forberede Børnene halvaarsviis, istedetfor som nu heelaarsviis. Jeg maa nemlig være af den Formening, at naar de Børn, der om Vinteren forberedes til Konfirmation, kunne blive tilbørlig forberedte paa et halvt Aar, saa maa det Samme kunne finde Sted med Hensyn til dem, der forberedes om Sommeren. Det er jo, som den ærede Forespørger bemærkede, af flere Præster antydet, og det troer jeg ogsaa holder Stil, at Underviisningen ligesaa godt

kan tribes om Sommeren som om Vinteren, og derfor troer jeg, at der ikke er Noget til Hinder for at tilendebringe Forberedelsen til Konfirmationen om Efteraaret paa et halvt Aar. Det er disse saa Bemærkninger, jeg har fundet mig besvøiet til at gjøre, fordi jeg fra flere Sider oftere er anmodet om at stille en lignende Forespørgsel som den foreliggende til den høitærede Minister.

R. Pedersen: Man kan have forskellige Meninger om, naar Børnenes Forberedelse til Konfirmationen begynder, men for mig staaer det saaledes, at den begynder, naar de begynde at lære deres Religion, og at denne læres i Skolerne, vide vi jo Alle. Jeg har altid ønsket, at Præsterne, som jo ere Religionslærere, maatte give sig mere af med at lære Børnene deres Religion, end nu er Tilfældet, og derfor kan jeg ikke ønske, at Præsternes Frihed til at have Børnene til Forberedelse et heelt Aar skulde indskrænkes, thi jeg troer, at jo længere Tid Præsterne bruge til at forberede Børnene, desto lettere bliver det Arbeide for Skolelærerne, som idetmindste efter min Formening ikke strengt taget kan siges at høre Almueskolerne til. Hvad angaaer Spørgsmaalet om, at der kun holdes Konfirmation een Gang om Aaret, da har jeg ikke hørt nogen Anke derover, og jeg maa saaledes meget ønske, at den ærede Minister ikke vil forbyde Præsterne at holde Børnene til Konfirmationsforberedelse et heelt Aar. De Præster, der gjøre det, betragter jeg mere som dem, der virkelig give sig af med at lære Børnene Religion, medens man desværre paa saamange Steder seer, at Præsterne kun give sig af med at høre, om Børnene have lært deres Religion. Jeg vilde ogsaa meget ønske, at den høitærede Minister vilde virke hen til, at Præsten kom til Børnene i Annexet, saa at disse ikke behøvede at gaae den lange og besværlige Wei til Præsten, og hvis Skolen ikke kunde bruges til deri at afholde en saadan Underviisning, troer jeg ikke, det vilde være saa besværligt at faae et andet Lokale dertil. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig i Medsætning til, hvad der er fremsført af den ærede Forespørger. Lad os ikke indskrænke Præsternes Frihed til at tage Konfir-